

ସାପ କାମୁଡା ଚିକିତ୍ସା

ଡାକ୍ତର ଇନ୍ଦ୍ରମଣି ଜେନା
ଏମ୍.ଡି. (ମେଡିସିନ୍)

ସାପ କାଟୁଙ୍କା ତିକିସ୍ସା

ଅଧ୍ୟାୟ 1

ଜଙ୍ଗଲରେ ଛୋଟୁ ଓ ସାପ

ଗୋଟେ ଛୋଟ ଗାଁ ଥିଲା । ସେଠାରେ ଛୋଟୁ ନାମର ଏକ ଛୁଆ ରହୁଥିଲା । ଛୋଟୁ ପ୍ରକୃତିକୁ ବହୁତ ଭଲପାଉଥିଲା । ସେ ସବୁବେଳେ ଜଙ୍ଗଲ, ଗଛ, ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

ଏକ ଦିନ ସେ ତାର ସାଙ୍ଗ। ରାମ ସହିତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଗଲା । ସେମାନେ ଗଛ ତଳେ ଖେଳୁଥିବା ବେଳେ ହଠାତ୍ ଏକ ସାପ ପଥର ପାଖରୁ ବାହାରିଲା । ଛୋଟୁ ପ୍ରଥମେ ଡରିଗଲା, କିନ୍ତୁ ସାପଟି ଶାନ୍ତିରେ ପଳାଇଗଲା ।

ରାମ ପଚାରିଲା, "ଛୋଟୁ, ଯାପ ଆମକୁ କାଟିବାକୁ ଥିଲା ତ ?"

ଛୋଟୁ କହିଲା, "ନାହିଁ, ସାପ କାର୍ତ୍ତୁଙ୍କା ବଦ୍ଧାର୍ଥରେ କାଟେ ନାହିଁ । ସେ ତାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମାତ୍ର କାଟେ । ଯଦି ଆମେ ତାକୁ ଛେଡ଼ାଛେଡ଼ି ନକରୁ, ସେ ଆମକୁ କୌଣସି କ୍ଷତି କରିବେ ନାହିଁ ।"

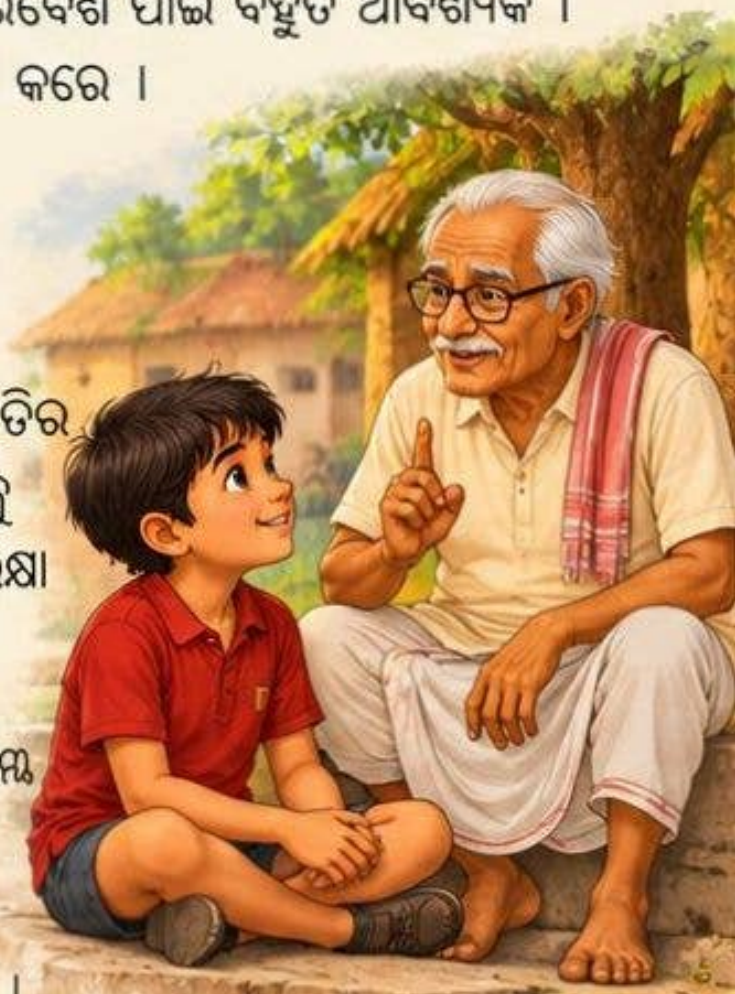
ଅଧ୍ୟାୟ 2

ଛୋଟୁର ଶିକ୍ଷା

ସେ ଦିନ ପରେ ଛୋଟୁ ନିଶ୍ଚୟ କଲା ଯେ ସାପ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଜାଣିବ । ସେ ତାର ଠାକୁରଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲା । ଠାକୁରଦା ଗାଁର ବଡ଼ ଜଣାଶୁଣା ଲୋକ ଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ରଖୁଥିଲେ ।

ଛୋଟୁ ପଚାରିଲା, "ଠାକୁରଦା, ସାପ କାହୁଁକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?"

ଠାକୁରଦା ହସି କହିଲେ, "ସାପ ଆମ ପରିବେଶ ପାଇଁ ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ମୁଷା ଭଳି କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରେ । ଏହା ଜଙ୍ଗଲର ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରେ । କିଛୁ କିଛି ସାପ ବିଷାଳି ହୋଇଥାନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମେ ସାବଧାନ ରହିବା ଦରକାର ।"

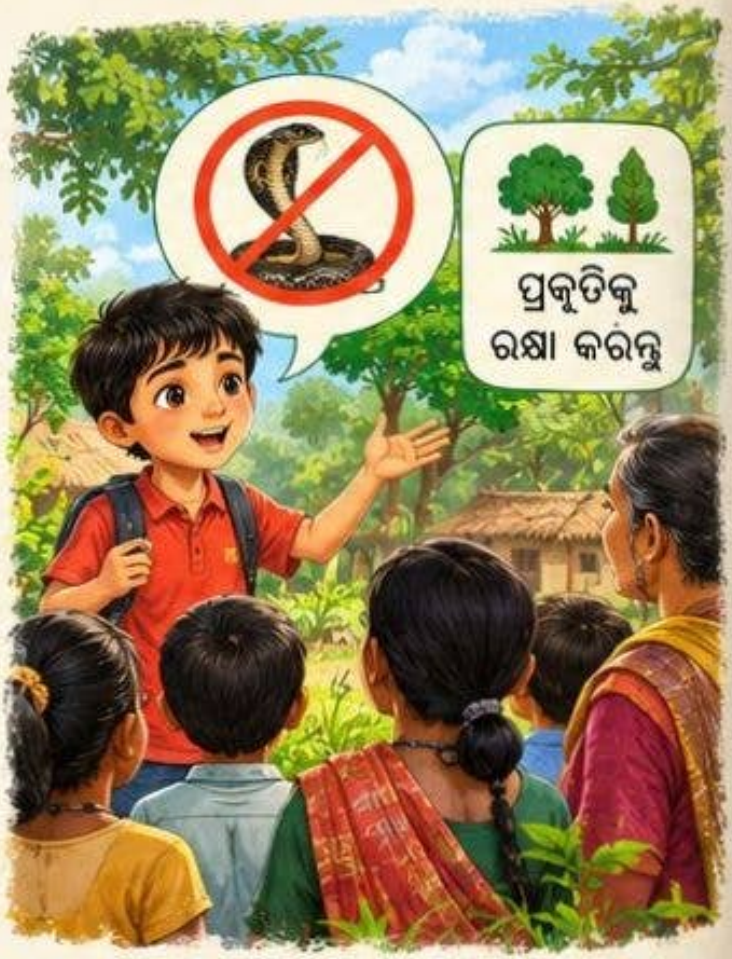
ତାପରେ ଠାକୁରଦା ଛୋଟୁକୁ କହିଲେ, "ପ୍ରକୃତିର ସବୁ ପ୍ରାଣୀଙ୍କୁ ସ୍ୱମ୍ମାନ କରିବା ଉଚିତ । ସାପକୁ ମାରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ତାର ଆବାସସ୍ଥଳକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଛୋଟୁ ସେ ଦିନରୁ ସାପ ବିଷୟରେ ଶିଖିବା ଆରମ୍ଭ କଲା ଏବଂ ସେ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲା ଯେ ସାପଙ୍କୁ ଭୟ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ସମ୍ମାନ ଓ ସାବଧାନତା ସହିତ ପ୍ରକୃତିରେ ରହିବା ଦରକାର ।

ଅଧ୍ୟାୟ 3

ଶିଷ୍ୟା ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ

ସେହି ଦିନ ପରେ ଅରୁଶର ମନରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତିନ ଆସିଲା । ସେ ଗାଁର ଲୋକଙ୍କୁ ସାପମାନେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବେ ହତ୍ୟା କରିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଲା । ସେ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ସବୁ ଛୁଆଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲା – "ସାପ ଆମ ଶତ୍ରୁ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ଆମ ପରିବେଶର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୁର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ । ସେମାନେ ଆମ ଗାଁକୁ ଇନ୍ଦୁର ଭଳି କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରାଣୀକ୍‌କ କମାଇଥାନ୍ତି ।"

ଅରୁଶ ନିଷ୍ପିତ୍ତି କଲା ଯେ ସେ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ସେ ଗାଁରେ ଗଛ ଲଗାଇଲା, ଜଙ୍ଗଲ ଓ ପରିବେଶକୁ ସଫା ରଖିଲା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତି ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ 4

ମିତ୍ରତାର ସନ୍ଦେଶ

କିଛି ମାସ ପରେ ଗୋଟେ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଅରୁଣ ସେହି ଜଙ୍ଗଲ ପାଖକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ସେ ପୁଣି ସେଇ ନାଗ ସାପକୁ ଦେଖିଲା । ଏଥିର ସାପଟି ତାଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ମନେ ହେଲା ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛିଛି । ଅରୁଣ ଶାନ୍ତ ଭାବେ ଦୁରରୁ ଦେଖୁଥିଲା । ସାପଟି ଧୀରେ ଧୀରେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଫେରିଶଲା,।

ଅରୁଣ ମନେମନେ କହିଲା – "ପ୍ରକୃତି ସହିତ ବଞ୍ଚିବା ହେଉଛି ସତ୍ୟ ସୁଖ । ସାପ, ଜଙ୍ଗଲ, ନଦୀ, ପଶୁପକ୍ଷୀ – ସବୁ ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଏହି ପୃଥିବୀକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖିବା ଦରକାର ।"

ଶିକ୍ଷା

ସାପକୁ ମାରିବା ବୁହେଁ,
ତାଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ।

